

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἀυγούστου 1936

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 323

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν

Ἐνῶ ἡ Βουλὴ ἢ ἐκλεγείσα μετὰ τὰς μακρὰς ἐσωτερικὰς περιπετειάς τοῦ Ἔθνους τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1936, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην καὶ τάξιν, ἀπεδείχθη εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀνίκανος καὶ εἰς τοῦτο καὶ εἰς τὸ νὰ δώσῃ Κυβέρνησιν εἰς τὴν Χώραν καὶ ἡ ἀνικανότης αὕτη ἀπεδείχθη καὶ κατόπιν καὶ τελευταίως ἀκόμη ἔνεκα τῶν ἀθεραπεύτων κομματικῶν ἀντιθέσεων καὶ προσωπικῶν ἐρίδων, αἵτινες ἐλάχιστα ἐνδιέφερον τὴν μεγίστην μᾶζαν τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ, ὁ Κομμουνισμὸς ἐπωφελοῦμενος καὶ τῆς περιστάσεως ταύτης καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν δοθείσης ὑποστηρίξεως διαφόρων πολιτικῶν μερίδων, ἤγειρε θραυστάτην τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀπειλῶν σοβαρώτατα τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἀλλὰ ἰδίως κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐντατικώτατα πλέον, ὁ Κομμουνισμὸς πορευσκύαζε τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν καὶ τελευταίως ἐπίστευσεν ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῆς. Αἰσκηναὶ τῆς Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ὑπήρξαν τὸ προοίμιον.

Καὶ πρὸ αὐτῶν καὶ ἔκτοτε μετὰ μεγαλειτέρας ἐντατικότητος κατεπλυμύριζε τοὺς στρατώνας διὰ πρακτόρων καὶ ἐντύπων προκηρύξεων καλῶν τοὺς στρατιώτας εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν.

Ἐκ παραλλήλου εἰσεχώρει ἀπὸ καιροῦ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, διαφθείρων μὲγα μέρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Σώματος, ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τῶν διδασκάλων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἐπιδρῶν οὕτω ὀλεθριώτατα ἐπὶ τῆς Νεολαίας τοῦ Ἔθνους, τὴν ὁποίαν ἐπιζητεῖ νὰ παρασύρῃ εἰς ἀντιπαιγωγικὴν λήθην τῶν ὠραίων Ἑλληνικῶν παραδόσεων, ὑποσκάπτων οὕτω καὶ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα καλλιτέρου μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Εἰσεχώρησεν ἐπίσης εἰς τὸν ὑπαλληλικὸν ἐν γένει κόσμον ἐπιζητῶν νὰ καλλιεργῇ μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τὸ αἴσθημα ὅτι τὸ κράτος εἶνε ὁ κοινὸς ἐχθρὸς τοῦ ὁποίου καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ ὑποσκάψουν τὰ θεμέλια, ὅπως οὕτω κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τοῦ στασιαστικοῦ ἀγῶνος εὐρεθῇ εἰς παραίτησιν ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς.

Ἐκμεταλλεόμενος ὁ κομμουνισμὸς τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν τῆς χώρας, προελθοῦσαν κατὰ μέγα μέρος καὶ ἐκ τῆς κακοδιοικήσεως τοῦ παρελθόντος, ὅποτε τὰ ἀλληλοδιαδεχόμενα εἰς τὴν ἐξουσίαν κόμματα ἀπερροφῶντο ἀπὸ τὰς μεταξὺ των ὀξύτατας ἔριδας, στρέφοντα κυρίως τὴν δρᾶσίν των εἰς τὴν διὰ τῆς κομματικῆς συναλλαγῆς ἐνίσχυσίν των, ἐκμεταλλεόμενος ὁ κομμουνισμὸς τὴν κατάστασιν ταύτην ἐξήγειρε συστηματικῶς τοὺς ἐργάτας καὶ τὰς πενεστέρας τάξεις κατὰ τοῦ ἀστικοῦ Κράτους παραπλανῶν αὐτοὺς διὰ μυθίων διοβολῶν καὶ δημαγωγίων καὶ ἀπατηλῶν καὶ ἀνεκπληρώτων ὑποσχέσεων.

Ἡ Κυβέρνησίς μου, ἡ τελείως ἀκομμάτιστος, κληθεῖσα εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους τούτου καὶ διαγνώσασα εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους διέτρεχεν ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἀποφασισμένη νὰ λάβῃ ἅπαντα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐξήγγειλε διὰ τῶν προγραμματικῶν αὐτῆς δηλώσεων, τὰ ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βελτίωσιν ἀπάσης τῆς κοινωνίας καὶ ἰδιαίτερος τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἐργατῶν, καὶ τῶν πενεστέρων ἐν γένει τάξεων, εἰς μάτην ἤλπισεν ὅτι θὰ εἶχεν ἔκθυμον καὶ εἰλικρινῆ τὴν ὑποστήριξιν τῶν πολιτικῶν κομμάτων εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἀγῶνά της, μολονότι καὶ εἰς ὑποχωρήσεις καὶ συγκαταβάσεις προέβη πρὸς τὰ ἀντιμαχόμενα ταῦτα κόμματα, τὰς ὁποίας ὑπὸ ἄλλας περιστάσεις δὲν θὰ ἔκαμνεν.

Εἰς κάθε της βῆμα ἡ Κυβέρνησις συνήντα τὴν ὑπόκωφον κομματικὴν ἀντίδρασιν ἀποσκοποῦσαν τὴν μείωσιν τοῦ κύρους της καὶ τὴν παρακώλυσιν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ προγράμματος αὐτῆς, ἡ δὲ ἀντίδρασις αὕτη εἶχε συνεπίκουρον καὶ μεγίστην μερίδα τοῦ τύπου, ἥτις διὰ ἀχαλινώτου καὶ δημαγωγικῆς ἀρθρογραφίας, καὶ διὰ ψευδοῦς καὶ κακοβούλου εἰδησεογραφίας, σπουδαίως συνέτεινεν εἰς τὴν εὐόδωσιν τῆς ἀνατρεπτικῆς τοῦ κομμουνισμοῦ προσπαθείας.

Τὰ τελευταῖα γεγονότα, συνεχῶς καὶ διαρκῶς ἐντεινόμενα ἀπεργία, αἱ πλεῖστα τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν τελείως ἀδικαιολόγητοι ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἡ χαρακτηριστικὴ τελευταία στάσις τῶν ἐμφανιζομένων ὡς ἡγετῶν τῆς συντηρητικῆς ἐργατικῆς τάξεως, οἵτινες παρέδοσαν ἑαυτοὺς εἰς τὸν κομμουνισμόν, ἡ ἐπὶ τῇ βάσει προμελετημένου σχεδίου προπαρασκευασθεῖσα πανεργατικὴ ἀπεργία, ἥτις κατὰ τὰς ἰδιαίτερας διαπιστώσεις τῆς Κυβερνήσεως ἀπετέλει τὴν ἀπαρχὴν γενικωτέρας στασιαστικῆς ἐκδηλώσεως, ἔπεισαν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα ὠργανωμένης κινήσεως πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος.

Ἡ πεποίθησις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ἀπεδεικνύετο ἀκριβῆς καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὴν 31ην Ἰουλίου ἐπιτροπὴ κομμουνιστῶν βουλευτῶν παρουσιασθεῖσα εἰς τὸ Πολιτικόν μου Γραφεῖον ἐδήλωσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἰταμώτατα, ὅτι ἂν αὕτη, ἡ Κυβέρνησις δηλαδή, δὲν ἐγκατέλειπε τὰ μέτρα αὐτῆς τὰ ὑπὲρ τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τῶν ἐργατῶν, ἅτινα ἐφαρμοζόμενα θὰ ἀπελύτρωνον αὐτοὺς ἀπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγὸν τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅτι

“θὰ κάμουν ἀπεργίαν ὄχι μόνον εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν, ἀλλὰ καὶ σαράντα ὀκτὼ καὶ διακοσίων σαράντα ὀκτὼ ὥρῶν καὶ θὰ ἀγωνισθοῦν εἰς τὰ πεζοδρόμια μέχρις ὅτου ἐπιβάλουν τὴν θέλησίν των»·

Πρὸ τοιαύτης ἐν γένει καταστάσεως, ἣτις ἀπετέλει ἄμεσον ἀπειλὴν κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς καταστροφῆς εὐρισκομένη ἡ Κυβέρνησις καὶ θεωροῦσα ἐπιτακτικὸν αὐτῆς καθήκον νὰ προλάβῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀνατρεπτικῆς στάσεως, διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ὁποίας θὰ ἔρρεεν ἀσφαλῶς ἄφθονον τὸ αἷμα, προέβη τῇ ἐγκρίσει τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν κήρυξιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου καθ’ ἅπασαν τὴν Χώραν καὶ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς.

Συγκεντρώσας οὕτω ὡς ὑπεύθυνος ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ὁλόκληρον τὴν ἐξουσίαν, τῆς ὁποίας ἔχω ἀνάγκην διὰ νὰ σωθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν ἐπαπειλουμένην καταστροφὴν τῆς δηλῶ κατηγορηματικῶς ὅτι εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ φέρω διὰ παντὸς μέσου καὶ μὲ γοργὸν βῆμα εἰς πέρας τὴν βαρεῖαν ἀποστολὴν τὴν ὁποίαν ἀνέλαβον ἀπέναντι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐπικαλοῦμαι πλήρη καὶ ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἀγαποῦν τὴν πατρίδα μας ὑπὲρ πᾶν ἄλλο καὶ θέλουσι νὰ βλέπουν αὐτὴν ἰσχυρὰν καὶ εὐημεροῦσαν.

Ἐπικαλοῦμαι πλήρη καὶ ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι πρέπει νὰ παραμένωσιν ἀλώβητοι αἱ ἐθνικαὶ ἡμῶν παραδόσεις καὶ ὁ Ἑλληνικὸς μας πολιτισμὸς.

Ἐπικαλοῦμαι πλήρη καὶ ἀμέριστον τὴν συνδρομὴν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες θέλουσι νὰ ἀποκτήσωσι πραγματικὰς ἐλευθερίας καὶ νὰ ἀπολυτρωθῶσιν ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν δημαγωγῶν καὶ τῶν ἀνατρεπτικῶς δρώντων ἀναρχικῶν στοιχείων, ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ὁποίας στενάζει καὶ φθείρεται ἀπὸ καιροῦ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δύναται ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ζῇ καὶ νὰ ἐργάζεται ἡσυχος καὶ ἀπερίσπαστος καὶ μὲ ἀπόλυτον τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας, καθὼς καὶ μὲ πλήρη τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδραίουσα τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς θὰ ἐργασθῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀποτελεσματικῶς διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἐν γένει καὶ ἰδιαίτερος τῶν πενεστέρων καὶ πασχουσῶν αὐτῆς τάξεων.

Πρὸς τοῦτο ζητῶ ἀπὸ πάντας πλήρη πειθαρχίαν πρὸς τὸ Κράτος, ἀπαραίτητον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας πειθαρχίας πραγματικὴ ἐλευθερία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ὄφειλω ὁμως νὰ δηλώσω ἐπίσης κατηγορηματικῶς ὅτι πᾶσαν οἰανδῆποτε ἀντίδρασιν κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀναγεννήσεως εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ τὴν ἐξουδετερώσω διὰ τοῦ τραχυτέρου τρόπου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1936.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

